

ANKEBUT SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Mim.
2. Mü'minler; sadece "İmân ettik" demeleriyle bırakılacaklarını, imtihan edilmeyeceklerini mi sandılar?
3. Şüphesiz Biz, onlardan evvel gelip geçenleri de imtihan ettik. Allah, doğru söyleyenleri ve yalancıları elbette bilir.
4. Kötülükleri yapanlar, Bizden kaçacaklarını mı sanıyorlar. Onlar, ne kötü hüküm veriyorlar!
5. Kim Allah'a kavuşmayı umuyorsa, bilsin ki, Allah'ın belirlediği vakit mutlaka gelecektir. O, herşeyi işitir ve bilir.
6. Düşmanla veya nefsiyle cihad ederek arzularına karşı koyan, ancak kendi nefsi hesabına çalışmış olur. Çünkü Allah, kimsenin yaptıklarına muhtaç değildir.
7. Biz, imân eden ve güzel işler yapanların günahlarını örtecek ve onları yaptıklarının daha güzeliyle mükâfatlandıracağız.
8. Biz insana, ana ve babasına güzel davranmasını emrettik. Ama bununla beraber onlar, bir şeyi Bana ortak koşman için sana emrederlerse, onlara itaat etme. Dönüşünüz, ancak Bana'dır. O zaman Ben de, yapmış olduklarınızı size haber vereceğim.
9. İmân edip güzel işler yapanları, elbette iyiler arasına katacağız.
10. İnsanlardan öylesi vardır ki, "imân ettik" der, fakat Allah uğrunda kendisine eziyet edilince, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi sayar. Rabbinden bir yardım gelecek olsa: "Doğrusu biz de sizinle beraberdik" derler. İyi de, Allah herkesin kalbindekini bilen değil midir?
11. Allah, elbette imân edenleri de bilir, iki yüzlüleri de.
12. İnkâr edenler, imân edenlere: "Siz bizim yolumuza uyun, biz de sizin günahlarınızı yüklenelim" derler. Halbuki onlar, hiçbir günahı yüklenecek değillerdir. Şüphesiz onlar, yalan söylüyorlar.
13. Onlar, hem kendi günahlarının yükünü, hem de saptırdıkları kimselerin yükünü birlikte taşıyacaklardır. Uydurup durdukları yalanların hesabı da, kıyamet günü elbette onlardan sorulacaktır.
14. Andolsun, Biz Nûh'u kavmine peygamber olarak gönderdik de, aralarında bin yıldan elli sene eksik yaşadı. Sonra da zulümlerinde devam ederlerken, tufan onları yakalayiverdi.
15. Nûh'u ve gemide bulunanları kurtarıp, o gemiyi ve o hadiseyi âlemlere bir ibret yaptık.
16. İbrâhim'i de gönderdik. Kavmine: "Allah'a ibadet edin. O'nun emir ve yasaklarına karşı gelmekten sakının. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

17. Siz, Allah'ı bırakıp da putlara tapıyor ve yalan uyduruyorsunuz. Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, size bir rızık veremezler. Siz, rızkınızı Allah katında arayın. O'na kulluk edin, O'na şükredin. Çünkü sonunda, O'na döneceksiniz.
18. Eğer beni yalanlarsanız, unutmayın ki, sizden önceki birçok milletler de peygamberlerini yalanlamışlardı. Peygamberlerin vazifesi açıkça bildirmektir" dedi.
19. O kâfirler, Allah'ın, mahlukâtı önce yoktan yaratıp, sonra da nasıl dirilttiğini görmüyorlar mı? Bu, Allah için çok kolaydır.
20. Resûlüm! De ki: "Yeryüzünde gezin ve görün. Allah, mahlukâtı ilk önce nasıl yaratmış, ikinci bir yaratma ile nasıl vücuda getiriyor. Şüphesiz, Allah'ın her şeye gücü yeter.
21. Allah, dilediğine azap verir, dilediğine de merhamet eder. Hepiniz O'na döndürüleceksiniz.
22. Siz, yerde ve gökte Allah'ı güçsüz bırakamaz, O'nun hakimiyeti dışına çıkamazsınız. Sizin için, Allah'tan başka koruyucu ve yardımcı da yoktur."
23. Allah'ın âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr edenler, Benim rahmetimden ümidini kesenlerdir. Onlar için elem verici bir azap vardır.
24. İbrâhim imâna davet edince, kavminin İbrâhim'e cevabı: "Onu ya öldürün yahut yakın" demekten başkası olmadı. Allah onu, ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda, imân eden bir toplum için ibretler vardır.
25. İbrâhim, kavmine: "Siz dünya hayatında, sırf aranızdaki bir sevgi uğruna, Allah'ı bırakıp bir takım putlar edindiniz. Fakat kıyamet gününde birbirinizi inkâr eder ve birbirinizi lanetlersiniz. Varacağınız yer ateştir ve orada hiçbir yardımcınız da yoktur." dedi.
26. Bunun üzerine Lût, İbrâhim'in söylediklerine imân etti. İbrâhim kavmine: "Ben, Rabbimin emrettiği yere hicret edeceğim. Şüphesiz O, kudreti her şeye üstün olan ve her işi hikmetle yapandır" dedi.
27. Biz İbrâhim'e, İshak ve torunu Yakup'u bağışladık. Soyundan gelenlere peygamberlik ve kitap verdik. Bu dünyada ona karşılığını verdik, ahirette de O, iyi kullardan olacaktır.
28. Lût'u da gönderdik. O da kavmine: "Siz, daha önce dünyada hiçbir kimsenin yapmadığı çirkinliği yapıyorsunuz,
29. Siz, kadınlarınızı bırakıp erkeklere yaklaşıyorsunuz. Yol kesiyor ve toplantılarınızda her türlü çirkinliği yapıyorsunuz öyle mi?" dedi.
Kavminin cevabı ise: "Eğer, doğru söylüyorsan, bize Allah'ın azabını getir" demeleri oldu.
30. Lût: "Rabbim! Bu bozgunculara karşı bana yardım et" dedi.
31. Elçi meleklerimiz, İbrâhim'e, İshak ve torunu Yakup'u müjdelemek için geldiklerinde: "Biz, bu beldenin ahalisini helâk edeceğiz. Çünkü oranın halkı zalim olmuştur" dediklerinde,
32. İbrâhim: "Orada Lût da var" deyince, Melekler: "Orada kimin olduğunu çok iyi biliyoruz. Onu ve ailesini kurtaracağız. Ancak karısı hariç. O, geride kalıp helâk olacaktır" dediler.

33. Meleklerimiz Lût'a geldiklerinde, Lût endişeye kapıldı ve dermanı kesilip, göğsü daraldı. Melekler: "Korkma ve üzülmeye. Biz, seni ve aileni kurtaracağız. Ancak, hanımın geride kalıp helâk olacaktandır."
34. Yoldan çıkmalarına karşılık, biz bu belde halkının üzerine gökten feci bir azap indireceğiz" dediler.
35. Andolsun ki Biz, o beldeden geriye, akıl sahibi bir topluluk için, ibret alınacak apaçık alametler bıraktık.
36. Medyen halkına da, kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Şuayb: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Ahiret günü için ümitli olun. Ülkede bozgunculuk edip durmayın" dedi.
37. Fakat Şuayb'ı yalanladılar. Sonra şiddetli bir sarsıntı onları yakalayiverdi de, oldukları yerde dizüstü çöküp kaldılar.
38. Ad ve Semûd'u da helâk ettik. Geride bıraktıkları harap meskenleri, onların sonunu açıkça göstermektedir. Şeytan, onlara yaptıkları işleri güzel göstermiş ve onları doğru yola gitmekten alıkoymuştu. Halbuki onlar, hakikati görebilecek kimselerdi.
39. Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da helâk ettik. Şüphesiz Mûsa, onlara apaçık deliller getirdiği halde, onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Halbuki azabımızdan kaçıp kurtulamadılar.
40. Nitekim onlardan her birini, kendi günahları sebebiyle yakaladık. Kiminin üzerine, taş yağdıran bir fırtına gönderdik. Kimini, korkunç bir ses yakaladı. Kimini, yerin dibine geçirdik. Kimini de, suda boğduk. Allah, onlara bir haksızlık etmedi, inkâr ve isyanlarıyla, onlar kendi kendilerine zulmettiler.
41. Allah'tan başka dostlar edinenlerin hali, tıpkı kendisine yuva yapan örümceğe benzer. Halbuki evlerin en çürüğü örümcek yuvasıdır. Keşke, bu gerçeği bilseler!
42. Allah, onların kendisinden başka nelere kulluk ettiklerini bilir. O, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
43. Bu misaller, ibret alınsın diye insanlara verdiğimiz örneklerdir. İlim sahiplerinden başkası onu anlayamaz.
44. Allah; gökleri ve yeri gayesiz değil, hak ve hikmetle, gerçek bir gaye ile yarattı. Elbette bunda, imân edecek kimseler için, alacakları dersler vardır.
45. Resûlüm! Sana vahyedilen kitabı oku ve namazı dosdoğru kıl. Kuşkusuz namaz, insanı ahlâk dışı davranışlardan, akla ve dine uymayan işlerden uzak tutar. Allah'ı namazla anmak en büyük ibadettir. Allah, yaptıklarınızı hakkiyle bilir.
46. Zulmedenler hariç, Ehli Kitap ile ancak en güzel tarzda mücadele edin. Onlara: "Bize ve size indirilene imân ettik. Bizim ve sizin ilâhınız birdir. Biz O'na teslim olduk" deyin.
47. Habîbim! Aynı şekilde, sana da bu Kur'an'ı indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz, O'na imân ederler. Kitap ehli olmayanlardan da, O'na imân edecek nice kimseler vardır. Ayetlerimizi kâfirlerden başkası inkâr etmez.
48. Resûlüm! Sen, Kur'an'dan önce her hangi bir kitap okumuyordun. Ve onu elinle de yazmıyordun. Öyle olsaydı, yanlış peşinde olanlar şüphe ederlerdi.

49. Doğrusu bu Kur'an, kendilerine ilim verilmiş olanların gönüllerinde yerleşip, hafızalarında korunan apaçık âyetlerdir. Bizim âyetlerimizi zalimlerden başkası inkâr etmez.
50. Habîbim! Kâfirler: "Rabbinden ona mucizeler indirilseydi de inansaydık" dediler. Sen de ki: "Mucizeler ancak Allah katındadır. O, dilediğini indirir. Ben, sizi Allah'ın azabından açıkça sakındıran bir peygamberim."
51. Habîbim! Kendilerine okuduğun kitabı, sana indirmiş olmamız, onlara yeterli gelmedi mi? Şüphesiz imân eden bir toplum için Kur'an'da; rahmet ve öğüt vardır.
52. De ki: "Benimle sizin aranızda, şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanları bilir. Batıla inanıp Allah'ı inkâr edenler ise, hüsrana uğrayanlardır."
53. Habîbim! Senden, azabı çabuklaştırmanı istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir zaman olmasaydı, kesinlikle azap hemen gelirdi. Fakat yine de azap, hiç farkında olmadıkları bir sırada, kendilerine ansızın gelecektir.
54. Cehennem, o kâfirleri çepeçevre kuşatmışken, onlar halâ, senden o azabın çabuklaştırılmasını mı istiyorlar?
55. O azap, kendilerini, üstlerinden ve ayaklarının altından sardığı gün, Allah onlara: "Yaptıklarınızın cezasını tadın" buyuracaktır.
56. Ey imân eden kullarım! Şüphesiz, Benim arzım geniştir. O halde, yalnız Bana kulluk edin.
57. Her can ölümü tadacaktır. Sonra da Bize döndürüleceksiniz.
58. İmân edip güzel işler yapanları, içlerinden ırmaklar akan cennet köşklarine yerleştireceğiz. Orada sürekli kalacaklar. İyilik yapanların mükâfatı ne güzeldir!
59. Onlar, sabreden ve yalnız Rablerine güvenip dayanan mü'minlerdir.
60. Nice canlılar var ki, rızkını yanında taşıyamaz. Onları ve sizi Allah rızıklandırır. O, her şeyi işitir ve bilir.
61. Onlara: "Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı emrine boyun eğdiren kimdir?" diye sorsan, elbette "Allah" derler. O halde, nasıl oluyor da yüzleri haktan çevriliyor?
62. Allah, kullarından dilediğinin rızkını genişletir, dilediğinkini de daraltır. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkiyle bilir.
63. Onlara: "Gökten su indiren ve onunla yeryüzünü ölümünden sonra dirilten kimdir?" diye sorsan, elbette "Allah" diyecekler.
- De ki: "Hamdolsun Allah'a. Kâfirler bile, O'nun bu vasıflarını inkâr edemiyorlar. Bütün hamd ve övgüler Allah'a mahsustur. Fakat çoğu bunu düşünüp anlamıyorlar."
64. Bu dünya hayatı, bir oyun ve oyalanmadan başka bir şey değildir. Kuşkusuz ahiret yurdu, ebedi yaşanacak yerdir. Keşke bilselerdi!
65. Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız Allah'a has kılarak, O'na yalvarırlar. Fakat onları kurtarıp karaya çıkarınca, bir de bakarsın, Allah'a ortak koşmaktadırlar.
66. Onlar, kendilerine verdiğimiz nimetleri inkâr edip, gönüllerince yaşasınlar bakalım. İleride herhalde bilecekler!

- 67.** Onlar, Mekke'yi güvenli ve kutsal bir yer kıldığımızı görmediler mi? Oysa onların çevrelerindeki insanlar, sürekli saldırılara uğramaktadırlar. Halâ onlar, batıla inanıp, Allah'ın nimetlerini inkâr mı ediyorlar?
- 68.** Allah adına yalan uyduran yahut kendisine hak geldikten sonra onu yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir? Cehennem, inkârcıların barınağı değil midir?
- 69.** Bizim uğrumuzda gayret gösterip cihat edenleri, elbette yollarımıza eriştiririz. Muhakkak ki Allah, iyilik eden ve iyi kullukta bulunanlarla beraberdir.